

SYLABUS

DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2023-2026 (skrajne daty)

Rok akademicki 2024/2025

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu	Retoryka dziennikarska z erystyką
Kod przedmiotu*	IC3/39
nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Kolegium Nauk Humanistycznych
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Instytut Polonistyki i Dziennikarstwa
Kierunek studiów	Dziennikarstwo i komunikacja społeczna
Poziom studiów	Studia pierwszego stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok i semestr/y studiów	Rok II, semestr 3
Rodzaj przedmiotu	Kierunkowy, MODUŁ PRZEDMIOTÓW Z ZAKRESU JĘZYKA I KOMUNIKACJI
Język wykładowy	polski
Koordinator	Dr hab. prof. UR Magdalena Patro-Kucab (kierownik kierunku DiKS)
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	Dr hab. prof. UR Magdalena Patro-Kucab (autorka programu)

* -opcjonalnie, zgodnie z ustaleniami w Jednostce

1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (ja- kie?)	Liczba pkt. ECTS
3	15	30							3

1.2. Sposób realizacji zajęć

x w formie tradycyjnej

 zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość (zajęcia prowadzone są w formie zdalnej, jeśli wynika to z aktualnie obowiązujących przepisów).
1.3 Forma zaliczenia przedmiotu (z toku) (egzamin, zaliczenie z oceną, zaliczenie bez oceny)**2. WYMAGANIA WSTĘPNE**

POSIADANIE PRZEZ STUDENTA WIEDZY Z KLASYCZNYCH PODSTAW RETORYKI WSPÓŁCZESNEJ.
---

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1 Cele przedmiotu

C1.	Zapoznanie studentów z podstawowymi prawami retoryki, mechanizmami perswazji, argumentacji i manipulacji.
C2.	Zapoznanie studentów ze środkami i figurami retorycznymi oraz ich wykorzystaniem w praktyce zawodowej.

3.2 Efekty uczenia się dla przedmiotu

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu	Odniesienie do efektów kierunkowych
EKW_01	zna podstawowe pojęcia z zakresu komunikacji społecznej i medialnej oraz rozumie konieczność sprawnego i perswazyjnego komunikowania się w różnych sytuacjach	K_Wo1, K_Wo3, K_Wo7-08
EKU_02	potrafi prezentować własne poglądy, idee i pomysły oraz przekonywać do nich rozmówców	K_Uo3, K_Uo6
EKK_03	rozumie potrzebę rozwoju posiadanych przez siebie umiejętności i wiedzy	K_Ko3

3.3 Treści programowe

A. Problematyka wykładu (oraz ćwiczeń warsztatowych)

Treści merytoryczne (wybór tematyki spośród poniższych problemów po konsultacji ze studentami)
1. <u>Zajęcia organizacyjne</u> .
2. <u>Powtórzenie</u> wybranych zagadnień z zakresu klasycznych podstaw retoryki współczesnej.
3. <u>Retoryka reklamy</u> . Charakterystyka komunikatu reklamowego w ujęciu retorycznym. Gramatyka reklamy. Charakterystyka motywów w reklamie. Arystotelesowskie reguły preferencji ludzkich. Analiza retoryczna komunikatów reklamowych.
4. <u>Emocje w perswazji</u> (rozpoznawanie emocji; wykładniki językowe/retoryczne; emocje w dyskursie politycznym; <i>pathos</i> w przemówieniach, nadużywanie emocji).
5. <u>Amplifikacja</u> (pośrednia i bezpośrednia; zastosowanie amplifikacji; pozawerbalne środki amplifikacji; deprecjacja).
6. <u>Analiza argumentów erystycznych (w teorii i praktyce)</u> : <ul style="list-style-type: none">
erystyka wg Artura Schopenhauera, <i>Die eristische Dialektik</i>, (np. uogólnienia, homoniemia, taktyka pytań, rozmydlenie, drażnienie przeciwnika, zmiana tematu itp.);

- argumenty związane ze strukturą logiczną (np. z przeciwieństwami, z absurdu, z przykładu, z przemilczenia, podobieństwa itd.);
- argumenty związane z ludzkimi uczuciami, potrzebami, preferencjami (np. do kija, do marchewki, do worka, namiętności, przyjaźni);
- argumenty związane z ludzkimi przekonaniem (np. do wiary, przesądu, Łazarza);
- techniki odnoszące się przynajmniej pośrednio do tematu (np. szukanie dziury w całym, zmiana tematu, woda na młyn, belka w oku);
- techniki działające na widownię (autorytet, drastyczny opis, ziemniaki podróżni);
- techniki działające na rozmówcę (egzaminator, *ad personam*);
- inne techniki erystyczne.

7. Debata szkoleniowa – warsztat debaty.

8. Wystąpienie – przygotowanie i wygłoszenie (rozpoznawanie tekstów mówionych i pisanych; przekształcanie tekstów) z elementami technik zapamiętywania oraz mowy ciała.

B. Problematyka ćwiczeń, konwersatoriów, laboratoriów, zajęć praktycznych

Treści merytoryczne
1. Zagadnienia są tożsame z problematyką realizowaną podczas wykładów, stanowią jej praktyczne rozwinięcie.
2. Samodzielne próby pisania i wygłaszania różnego rodzaju wypowiedzi o charakterze retorycznym.
3. Kolokwium/a zaliczeniowe.

3.4 Metody dydaktyczne

WYKŁAD I JEGO ELEMENTY, DEBATA, DYSKUSJA, PROJEKTY, ANALIZA TEKSTÓW, WYGŁASZANIE MÓW, PREZENTACJE MULTIMEDIALNE

Np.:

Wykład: wykład problemowy, wykład z prezentacją multimedialną, metody kształcenia na odległość

Ćwiczenia: analiza tekstów z dyskusją, metoda projektów (projekt badawczy, wdrożeniowy, praktyczny), praca w grupach (rozwiązywanie zadań, dyskusja), gry dydaktyczne, metody kształcenia na odległość

Laboratorium: wykonywanie doświadczeń, projektowanie doświadczeń

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
EK_01	kolokwium, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć	W, Ć
EK_02	kolokwium, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć	Ć

EK_03	kolokwium, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć	Ć
-------	--	---

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

	NA OCENĘ 2	NA OCENĘ 3	NA OCENĘ 4	NA OCENĘ 5
EK_01	Student/ka nie zna podstawowych pojęć z zakresu komunikacji społecznej i medialnej. Student/ka nie rozumie istoty sprawnego i perswazyjnego komunikowania się w różnych sytuacjach.	Student/ka zna pojedyncze pojęcia z zakresu komunikacji społecznej i medialnej. Student/ka potrafi w pojedynczych przypadkach zrozumieć istotę sprawnego i perswazyjnego komunikowania się w różnych sytuacjach.	Student/ka rozróżnia większość pojęć z zakresu komunikacji społecznej i medialnej. Student/ka potrafi w większości przypadków zrozumieć istotę sprawnego i perswazyjnego komunikowania się w różnych sytuacjach.	Student/ka rozróżnia wszystkie pojęcia z zakresu komunikacji społecznej i medialnej. Student/ka potrafi samodzielnie we wszystkich przypadkach zrozumieć istotę sprawnego i perswazyjnego komunikowania się w różnych sytuacjach.
EK_02	Student/ka nie potrafi prezentować własnych poglądów, idei i pomysłów oraz przekonywać do nich rozmówców.	Student/ka potrafi w pojedynczych przypadkach prezentować własne poglądy, idee i pomysły oraz przekonywać do nich rozmówców.	Student/ka potrafi w większości przypadków prezentować własne poglądy, idee i pomysły oraz przekonywać do nich rozmówców.	Student/ka potrafi samodzielnie we wszystkich przypadkach prezentować własne poglądy, idee i pomysły oraz przekonywać do nich rozmówców.
EK_03	Student/ka nie rozumie potrzeby rozwoju posiadanych przez siebie umiejętności i wiedzy.	Student/ka rozumie w dostatecznym stopniu potrzebę rozwoju posiadanych przez siebie umiejętności i wiedzy.	Student/ka rozumie w dobrym stopniu potrzebę rozwoju posiadanych przez siebie umiejętności.	Student/ka rozumie w bardzo dobrym stopniu potrzebę rozwoju posiadanych przez siebie umiejętności.

OCENA FORMATYWNA:

- F1. OCENA STOPNIA KOMUNIKOWANIA SIĘ NA LINII STUDENT – PROWADZĄCY, AKTYWNOŚĆ W CZASIE OMAWIANEJ TEMATYKI PRZEDMIOTU.
- F2. PRZYGOTOWANIE I ZAPREZENTOWANIE 3 USTNYCH PRAC ZALICZENIOWYCH (DEBATA, ANALIZA

RETORYCZNA REKLAMY, ANALIZA KOMUNIKATU POD KĄTEM OBECNOŚCI W NIM ARGUMENTÓW I TECHNIK ERYSTYCZNYCH)

- F3. KOLOKWIUM (1 I/LUB 2) SPRAWDZAJĄCE OPANOWANIE ZAGADNIEŃ TEORETYCZNYCH I PRAKTYCZNYCH.

OCENA PODSUMOWUJĄCA:

- P1. OCENA ZADAŃ, WYGŁOSZONYCH BĄDŹ ANALIZOWANYCH MÓW, PROWADZONEJ DEBATY I INNYCH FORM ORATORSTWA ZAPREZENTOWANYCH PODCZAS ZAJĘĆ. DOTYCZY KAŻDEGO ĆWICZENIA.
- P2. OCENA (Y) Z KOLOKWIUM.

Egzamin. Warunkiem dopuszczenia do egzaminu jest zaliczenie ćwiczeń. Egzamin odbywa się w formie pisemnej i porusza tematykę podjętą na wykładach oraz tę zamieszczoną w materiałach zalecanych do samodzielnej lektury. Pytania mają charakter zamknięty, otwarty, problemowy.

Ocena – procenty (przykład) podano w odniesieniu do zakresu prawidłowej (tzn. zgodnej z wiedzą naukową, logiczną i samodzielną) odpowiedzi na zadane pytania:

- ocena bardzo dobra – 90%–100%
- ocena dobra plus – 79%–89%
- ocena dobra – 68%–78%
- ocena dostateczna plus – 61%–67%
- ocena dostateczna – **od 60%**

Ocena z egzaminu = średnia arytmetyczna z oceny uzyskanej z zaliczenia ćwiczeń i oceny uzyskanej z egzaminu pisemnego (co najmniej ocena dostateczna).

PUNKTACJA DOTYCZĄCA ĆWICZEŃ:

1. ŚREDNIA ARYTMETYCZNA ZE WSZYSTKICH UZYSKANYCH PODCZAS ĆWICZEŃ OCEN (POZA KOLOKWIAMI)

5.0-4.56

A. OCENA BARDZO DOBRA Z ĆWICZEŃ

B. KOLOKWIUM ZALICZONE NA OCENĘ PRZYNAJMNIEJ +DOBRA*

* OZNACZA OCENĘ Z KOLOKWIUM WŁAŚCIWEGO (PIERWSZEGO). W PRZYPADKU KOLOKWIUM POPRAWKOWEGO BIERZE SIĘ POD UWAGĘ ŚREDNIĄ ARYTMETYCZNA Z DWÓCH KOLOKWIÓW, NP. PIERWSZE KOLOKWIUM – NDST; DRUGIE KOLOKWIUM DB; ŚREDNIA 6/2=3.0.

2. ŚREDNIA ARYTMETYCZNA ZE WSZYSTKICH UZYSKANYCH PODCZAS ĆWICZEŃ OCEN (POZA KOLOKWIAMI)

4.55-4.11

A. OCENA PLUS DOBRA Z ĆWICZEŃ

B. KOLOKWIUM ZALICZONE NA OCENĘ PRZYNAJMNIEJ DOBRĄ

3. ŚREDNIA ARYTMETYCZNA ZE WSZYSTKICH UZYSKANYCH PODCZAS ĆWICZEŃ OCEN (POZA KOLOKWIAMI)

4.10-3.51

A. OCENA DOBRA Z ĆWICZEŃ

B. KOLOKWIUM ZALICZONE NA OCENĘ PRZYNAJMNIEJ +DOSTATECZNĄ

4. ŚREDNIA ARYTMETYCZNA ZE WSZYSTKICH UZYSKANYCH PODCZAS ĆWICZEŃ OCEN (POZA KOLOKWIAMI)

3.50-3.11

A. OCENA PLUS DOSTATECZNA Z ĆWICZEŃ

B. KOLOKWIUM ZALICZONE NA OCENĘ PRZYNAJMNIEJ DOSTATECZNĄ

5. ŚREDNIA ARYTMETYCZNA ZE WSZYSTKICH UZYSKANYCH PODCZAS ĆWICZEŃ OCEN (POZA KOLOKWIAMI)

3.10-2.51

A. OCENA DOSTATECZNA Z ĆWICZEŃ

B. KOŁOKWIUM ZALICZONE NA OCENĘ PRZYNAJMNIEJ DOSTATECZNĄ

***

Ocena prac/zadań/przemówień

DOKONUJĄC OCENY ZADAŃ (WYPOWIEDZI), BIERZE SIĘ POD UWAGĘ:

- SPRAWDZENIE WIEDZY MERYTORYCZNEJ SKORELOWANEJ Z ZADANIEM (CZYLI NP. UMIEJĘTNOŚĆ PRZEPROWADZENIA ANALIZY I INTERPRETACJI DANEJ WYPOWIEDZI Z ZASTOSOWANIEM NAUKOWYCH NARZĘDZI). A ZATEM – W ZWIĄZKU Z NAUCZANYM PRZEDMIOTEM – SPRAWDZA SIĘ ZNAJOMOŚĆ WIEDZY RETORYCZNEJ;
- UMIEJĘTNOŚĆ POSŁUGIWANIA SIĘ NOMENKLATURĄ NAUKOWĄ ZNAMIONUJĄCĄ WIEDZĘ Z ZAKRESU RETORYKI;
- RETORYCZNĄ ZŁOŻONOŚĆ KOMUNIKATU;
- SPOSÓB PREZENTACJI (CZYLI WYGŁOSZENIE);
- ASPEKT ESTETYCZNY PRZEDSTAWIENIA I KOMUNIKATYWNOŚĆ, KLAROWNOŚĆ PRZEKAZU;
- JĘZYKOWO-STYLISTYCZNĄ POPRAWNOŚĆ;
- POMYSŁOWOŚĆ I ORYGINALNOŚĆ.

***

Nieobecności:

- DOPUSZCZA SIĘ 1 NIEOBECNOŚĆ – BEZ JAKICHKOLWIEK KONSEKWENCJI I WPŁYWU NA OCENĘ;
- KAŻDĄ KOLEJNĄ NIEOBECNOŚĆ NALEŻY ZALICZYĆ (TAKŻE W PRZYPADKU ZWOLNIENIA LEKARSKIEGO) – W PRZECIĄGU 2. TYGODNI O DNIA USTANIA ABSENCJI.
- WSZYSTKICH STUDENTÓW OBOWIĄZUJE PRZYGOTOWANIE NA ĆWICZENIA MATERIAŁU TEORETYCZNEGO (ARTYKUŁÓW BĄDŹ WYKŁADÓW) – ZGODNIE Z WCZEŚNIEJSZYMI WSKAZANIAMI PROWADZĄCEGO PRZEDMIOT. STUDENCI SĄ ZOBOWIĄZANI SYSTEMATYCZNIE I AKTYWNI UCZESTNICZYĆ W ZAJĘCIACH, ZALICZAJĄC KAŻDE WSKAZANE PRZEZ PROWADZĄCĄ ZADANIE RETORYCZNE.

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe wynikające z harmonogramu studiów	45
Inne z udziałem nauczyciela akademickiego (udział w konsultacjach, egzaminie)	3
Godziny niekontaktowe – praca własna studenta (przygotowanie do zajęć, zaliczenia, egzaminu, napisanie referatu itp.)	27
SUMA GODZIN	75
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	3

* Należy uwzględnić, że 1 pkt. ECTS odpowiada 25-30 godzin całkowitego nakładu pracy studenta.

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

wymiar godzinowy	---
zasady i formy odbywania praktyk	---

7. LITERATURA

Literatura podstawowa:

[wybór wg wskazań prowadzącego zajęcia]

- ARYSTOTELES, *DZIEŁA*, TŁ. RÓŻNI, WARSZAWA 2001.
- ARYSTOTELES, *RETORYKA. POETYKA*, PRZEŁ., WSTĘPEM I KOMENT. OPATRZ. H. PODBIELSKI, WARSZAWA 1988.
- SCHOPENHAUER A., *ERYSTYKA, CZYLI SZTUKA PROWADZENIA SPORÓW*, WYD. DOWOLNE. **ORAZ**
- TOKARZ M., 2006. *ARGUMENTACJA. PERSWAZJA. MANIPULACJA. WYKŁADY Z TEORII KOMUNIKACJI*. GDAŃSKIE WYDAWNICTWO PSYCHOLOGICZNE, GDAŃSK.
- SZYMANEK K., WIECZOREK, K.A., WÓJCIK, A. 2003. *SZTUKA ARGUMENTACJI. ĆWICZENIA W BADANIU ARGUMENTÓW*.
- HOŁÓWKA T., 2005. *KULTURA LOGICZNA W PRZYKŁADACH*. WYDAWNICTWO NAUKOWE PWN, WARSZAWA.
- SZYMANEK K., 2001. *SZTUKA ARGUMENTACJI. SŁOWNIK TERMINOLOGICZNY*. WYDAWNICTWO NAUKOWE PWN, WARSZAWA.
- KOROLKO M., *SZTUKA RETORYKI. PRZEWODNIK ENCYKLOPEDYCZNY*, WARSZAWA 1998.
- PISAREK W., *NOWA RETORYKA DZIENNIKARSKA*, WYD. DOWOLNE.
- OŻÓG K., *POLSZCZYŻNA PRZEŁOMU XX I XXI WIEKU*, RZESZÓW 2001.

Literatura uzupełniająca:

Baran A., *PRZEKONAJ I DAJ SIĘ PRZEKONAĆ. ARGUMENTACYJNO-PERSWAZYJNA ROLA ARYSTOTELESOWSKICH REGUŁ PREFERENCJI NA PRZYKŁADZIE WYBRANYCH REKLAM*, „RES RHETORICA” 2023, NR 2, S. 119-133.

BARTHES R., *ANALIZA RETORYCZNA*, PRZEŁ. K. FALICKA, „PAMIĘTNIK LITERACKI” 1977, Z. 2, S. 251-256.

ANTAS J., *O KŁAMSTWIE I KŁAMANIU*, KRAKÓW 1999.

BARTHES R., *TEORIA TEKSTU*, PRZEŁ. A. MILECKI, W: *WSPÓŁCZESNA TEORIA BADAŃ LITERACKICH ZA GRANICĄ*, T. 4, CZ. 2, OPRAC. H. MARKIEWICZ, KRAKÓW 1992.

BRALCZYK J., *JĘZYK NA SPRZEDAŻ*, WYD. 2, WARSZAWA 2000.

BUTTNER D., KURKOWSKA H., SATKIEWICZ H., *KULTURA JĘZYKA POLSKIEGO*, WARSZAWA 1971.

CIALDINI R., *WYWIERANIE WPŁYWU NA LUDZI. TEORIA I PRAKTYKA*, PRZEKŁ. B. WOJCISZKE, GDAŃSK 1999.

DZIENNIKARSTWO I ŚWIAT MEDIÓW, POD RED. Z. BAURERA I E. CHUDZIŃSKIEGO, WYD. ZMIEN. I ROZSZ., KRAKÓW 2000.

DUBISZ S., *JĘZYK I POLITYKA. SZKICE Z HISTORII STYLU RETORYCZNEGO*, WARSZAWA 1992. FILIP G., *MISTRZOWIE GRY NA ARGUMENTY. KAŁUŻYŃSKI, TREUGUTT, BIEŃKOWSKI*, RZESZÓW 2013.

FRAS J., *DZIENNIKARSKI WARSZTAT JĘZYKOWY*, WROCŁAW 1999.

GALASIŃSKI D., *CHWALENIE SIĘ JAKO PERSWAZYJNY AKT MOWY*, KRAKÓW 1992.

GŁOWIŃSKI M., *NOWOMOWA PO POLSKU*, WARSZAWA 1990.

GRABIAS S., *JĘZYK W ZACHOWANIACH SPOŁECZNYCH*, LUBLIN 1997.

JAROSZYŃSKI C., JAROSZYŃSKI P., *PODSTAWY RETORYKI KLASYCZNEJ*, WARSZAWA 1998.

JĘZYK POLITYKI A WSPÓŁCZESNA KULTURA POLITYCZNA, POD RED. J. ANUSIEWICZ I B. SICIŃSKIEGO, „*JĘZYK A KULTURA*” 1994, T. 11. *JĘZYK W MEDIACH MASOWYCH*, POD RED. J. BRALCZYKA I K. MOSIOŁEK-KŁOSIŃSKIEJ, WARSZAWA 2001.

KAMIŃSKA-SZMAJ I., *SŁOWA NA WOLNOŚCI*, WROCŁAW 2000.

KARWAT M., *SZTUKA MANIPULACJI POLITYCZNEJ*, TORUŃ 1999.

KNIAGININOWA M., PISAREK W., *JĘZYK INFORMACJI PRASOWEJ*, KRAKÓW 1966.

KUŁAK A., *KATALOG REKLAMOWY „FREEDOM WOLF EDITION” JAKO PRZYKŁAD KLASYCZNEGO EMBLEMATU WE WSPÓŁCZESNEJ SZACIE*, W: *W KRĘGU PRASY DAWNEJ I WSPÓŁCZESNEJ. WYBRANE PROBLEMY*, POD RED. J. KOWAL, M. PATRO-KUCAB, P. PODOLSKIEJ, RZESZÓW 2021, S. 288–305.

KURCZ I., *PSYCHOLOGIA JĘZYKA I KOMUNIKACJI*, WARSZAWA 2000.

LICHAŃSKI J. Z., *RETORYKA. OD RENESANSU DO WSPÓŁCZESNOŚCI: TRADYCJA I INNOWACJA*, WARSZAWA 2000.

LICHAŃSKI J.Z., *RETORYKA. OD ŚREDNIOWIECZA DO BAROKU. TEORIA I PRAKTYKA*, WARSZAWA 1992.

MROZOWSKI M., *MEDIA MASOWE. WŁADZA, ROZRYWKA, BIZNES*, WARSZAWA 2001. MYŚLIWIEC G., *TECHNIKI I TRIKI NEGOCJACYJNE*, WARSZAWA 1999.

PATRO-KUCAB M., ISKRA L., *CEL PRAWIE OSIĄGNIĘTY – O ARGUMENTACJI I PERSWAZJI W WYPOWIEDZIACH TREŃERSKICH*, „*SŁOWO. STUDIA JĘZYKOZNAWCZE*” 2016, NR 7, S. 85–96.

PATRO-KUCAB M., *Naiwne taktyki manipulacyjne oraz argumenty erystyczne jako ważne i (nie)oczywiste narzędzia komunikowania się postaci w wybranych powieściach Anny Mostowskiej – kps (w publikacji)*.

PATRO-KUCAB M., LAMPART M., *RETORYKA NA USŁUGACH KAMPANII WYBORCZEJ. NA PRZYKŁADZIE DEBAT Z UDZIAŁEM ALEKSANDRA KWAŚNIEWSKIEGO, LECHA KACZYŃSKIEGO I BRONISŁAWA KOMOROWSKIEGO*, „*SŁOWO. STUDIA JĘZYKOZNAWCZE*” 2016, NR 7, S. 111–130.

PISAREK W. – PRACE WSKAZANE W PUBLIKACJI *NOWA RETORYKA DZIENNIKARSKA*, KRAKÓW 2002, S. 279–280.

PERELMAN CH., *LOGIKA PRAWNICZA. NOWA RETORYKA*, TŁ. J. PAJOR, WARSZAWA 2003. PISAREK W., *NOWA RETORYKA DZIENNIKARSKA*, KRAKÓW 2002.

PISAREK W., *RETORYKA DZIENNIKARSKA*, KRAKÓW 2002.

RETORYKA, POD RED. R. PRZYBYLSKIEJ I W. PRZYCZYNY, KRAKÓW 2000.

RETORYKA DZIŚ, POD RED. M. BARŁOWSKIEJ, A. BUDZYŃSKIEJ-DACY, P. WILCZKA, WARSZAWA 2009.

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej